Dixit dauid ad ſaul qui cū iniuſtē
perſequebatur dn̄s retribuet vnicui
q; ſm iuſticiā ſuam. i. Re. xxvi.
Cōſtituit dauid et quaſi pro lege
habitum eſt ꝙ equa erit pars deſcē
dentis ad prelium et ad ſarcinas re
manentis. i. Re. xxx.
Precepto aſſueri ſuſpenſus ē amō
in eodē patibulo quod mardocheo
parauerat et hoſtes iudeorū eodem
die a iudeis occiſi ſunt. Heſter. vi. et
vii. Iubente dario rege qui danielē
accuſauerūt in lacum leonum in quo
ipſe fuerat miſſi ſūt. Dan. xiiii.
Fecit populꝰ duobus preſbiteris
ſicut ipſi contra ſuſannam feciſſe vole
bant. Danielis. xiii.
Anthiochꝰ ſicut ipſē alios male ꝑ
cuſſit ita ipſe peſſime ꝑcuſſꝰ interiit
ii. Machabeo. ix.
Nota hic de ſeruo nequā quomo
do punitus fuit quia noluit miſereri
conſeruo ſuo. Mat. xviii

De luxuria.

uxuria cauſa fuit diluuii pre
cipua. Gene. vi.
Nota quātū mala euenerūt
pro ardenti amore ſichen filii emor q
dinam filiam iacob violenter oppreſ
ſit. Gene. xxxiiii.
Luxurioſi luxuriā quandoq; in aliis de
teſtantur vt patet de iuda qui dixit
de thamar producatur eam vt combura
tur et tamē ipſemet licet neſciens im
pregnauerat eam. Gene. xxxviii.
Iudicum. xx. legitur ꝙ viginti quinq;
milia hoīm ꝓpter luxuriā mortui ſūt
Dauid cum berſabee adulteriū cō
miſit et poſtea vriam virum eiꝰ occi
dit. ii. Regum. xi.

Amō filius dauid thamar ſororē
ſuam oppreſſit propter qḋ poſtea o
ciſꝰ fuerat ab abſolōe i conuiuio. ii. Re
xiii. Nota de ſodomitis de filiabꝰ loth
Ge. xix. Deteſtabilē luxuriā cōmiſit
abſolō cū concubinis patris ſui et cito pꝰ
occaſus ē. ii. Regum. xvi.
Adamauit ſalomō mulieres alie
nas et deprauatū ē cor eiꝰ per eas
et adorauit deos alienos. iii. Re. xi.
Dixit āgelus thobie iuniori in eos
qui coniugium ita ſuſcipiunt vt deum
a ſe excludant qui ſui libidini vacāt
demon habet poteſtatem ſuper eos
Thobie. vi.
Quid ergo adulteris et fornicato
ribꝰ qui nil aliud intendunt niſi vt
ſuam fedam expleant libidinem.
Cor holofernis captum eſt pul
chritudine iudith et ardebat in cōcu
piſcenciam eius. Iudith. xii.
Duo ſenes arſerunt in concupiſcē
ciam ſuſanne et poſtea male interie
runt. Danielis. xiii.
Tēpore anthiochi templum luxu
ria et cōmeſſacionibꝰ erat plenum et
ſcortancium cū meretricibꝰ. ii. Mac
habeorum. vi.
Herodes occaſione herodiadis quā
contra legē duxit iohannē baptiſtā
decollauit. Mat. xiiii. et. marci. vi.
Inter illos qui ad cenam magnam
vocati ſunt excuſauit ſe ille q̄ vxorē
duxit et ideo noluit venire. Lu. xiiii
Ex q̊ patet ꝙ ad cenā eternā venire
ñ poſſunt q̄ nimis libidini vacant.
Iſtud exemplū de filio ꝓdigo mul
tum debet commouere homines ad ca
uendum a luxuria quia propter
hoc multa mala acciderūt vt patet ſu
pra. Lu. xv.
De maledictione dei.

Erpens primo maledictꝰ ē
a deo. Geneſis. iij.
Poſtea terra ad penā homi
nis vnde dicitur maledicta terra in
ope tuo. Geneſis. iij.
Cayn poſt mortē fratris ſibi dic
tū ē maledicteris ſup terrā ⁊ maledic
tus eris Geneſis. iiij.
Sacerdotibus ait dn̄s maledicti
maledictibus vobis.
Ficꝰ habēs folia ſine fructu a dn̄o ma
ledcā ē ⁊ ſtatim aruit Mathei. xxi
Dan̄. ix. ait in orōe ſtillauit ſuper
nos maledictio et deteſtacio qđ de
peccatoribꝰ intelligēdū eſt. qbꝰ dice
tur ite maledicti in ignē Math. xxv

De maledictione hoīs.

Oe maledixit chanaā nepo
ti ſuo ꝓpter cham patrē eiꝰ
qui nuditatē ceteris fratribꝰ
nūciauit. Geñ. ix.
Et poteſt detractoribꝰ adaptari
inter verba bn̄dictiōis q̄ dixit yſaac
iacob filio ſuo ait q̄ maledixerit tibi
ſit ille maledictꝰ. Geñ. xxvij.
In leuitico. xx. dicit q̄ maledixerit
patri aut matri morietur.
Multas maledictiones poſuit moy
ſes in eos qui tranſgrediunt diuina
mandata ſibi tradita ſicut dicitur.
Deutro. xxvi.
Helyzeꝰ maledixit pueris ſibi illu
dentibus et dicentibꝰ aſcende calue
et a duobus vrſis lacerati ſūt. iiij.
Regum. ij.
Cū iudas machabeꝰ obſideret qđ
dā pſidiū illi qui ſupra erant male
dicebāt ei. ij. Machabeoꝝ. x.
Saul rex volens perſequi philiſte
os ait maledictus qui cōmederit pa
nē vſq; ad veſperā donec vlciſcar de
inimicis meis. i. Regū. xiiij.
Mali hoīs maledicūt ſicut ſichi
mite inter epulas ⁊ pocula maledi
cebāt abymalech. Judicum. ix.
Semei ꝓcedebat egrediēs ⁊ male
dicebat dauid. ij. Regum. xvi.
Et mittebat lapides contra eum
Arguebāt iudei paulū dicētes ſum
mū ſacerdotē maledicis ſ; ipſe excu
ſabat ſe dicēs neſciebā frēs q̄ prīce
ps eſt ſacerdotū. Actuū. xxiij.

De bonis et malis ſimul.

Empore noē omnes commu
niter mali fuerūt. Omnis q̄p
pe caro corruperat viā ſuper
terrā. Geneſis. vi.
Noe tn̄ iuſtus erat. Vnde de eo
dixit deꝰ. Te vidi iuſtū corā me in
generacione hac Geneſis. vij.
Et ideo ipſe et ſui ſaluati fuerunt
In duabꝰ ciuitatibꝰ ſodomoꝝ nō fu
erūt quatuor iuſti ⁊ per cōſequens
multi mali. Geneſis. xviij.
Loth tn̄ iuſtus inter eos habitauit
Geneſis. xix.
Inter oēs fratres ioſeph nō erat
niſi duo tm̄ qui eū ſaluare cupiebāt
ſc; ruben et iudas vnde male ꝑua
luerunt contra eū et vendiderūt eū
Geneſis. xxxvij.
Apparuit dn̄s moyſi in terra ma
diā qn̄ oues ietro paſcebat Exodi. iij
Moyſes miſit duodecī explora
tores ad terrā promiſſionis ⁊ inter
eos tantū duo boni erant ſc; ioſue ⁊
caleph. Numeri. xiij.
Sex centa milia hoīm pugnatorū
fuerunt de quibꝰ caleph et ioſue tm̄
ad terram promiſſionis intrauerunt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf